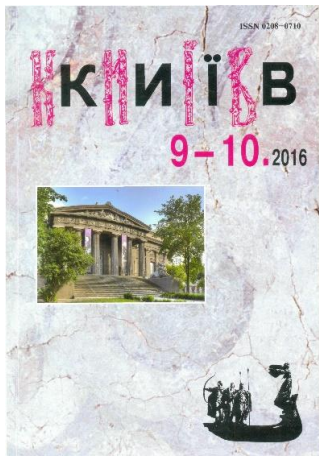
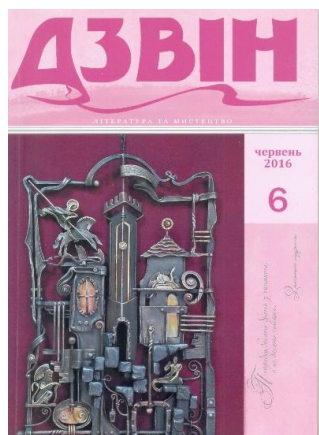

Про відомого артиста, поета і співака Олександра Вертинського розповідає **Олександр Балабко** в своїй новій книзі «**Олександр Вертинський, нащадок Гоголя. Шляхами артиста**». Розділи з другої книги цього роману надруковані на сторінках журналу «Київ» в №9/10, 11/12 за 2015р. та № 5/6, 7/8 за 2016р. Задум роману виник у автора тоді, коли він натрапив на сенсаційне повідомлення вдови співака – Лідії Вертинської про те, що по жіночій лінії матері Євгенії Скалацької Вертинський є нащадком Миколи Гоголя. Нащадком М. Гоголя О. Вертинський став в певній мірі і в мистецькому плані. Автор розповідає про період життя Вертинського за кордоном: в розпал громадянської війни він з України їде до Туреччини, а далі – в Париж, Америку, Китай. В опублікованих розділах роману автор веде читачів стежками О. Вертинського в Парижі, де він жив з 1925 р. по 1932 р., співав для українців, котрих серед емігрантів було дуже багато, для росіян, серед яких було багато письменників, художників, артистів, і з якими Вертинський був особисто знайомий. Хоча його пісні подобалися і він мав славу, життя в улюбленому Парижі було далеке від райдужного і сповнене нескінченної любові до рідного з дитинства Києва.

Письменниця **Софія Майданська** в новій повісті «**Над Отчизну нічого сладшого**» (журнал «Київ», №9/10 за 2016 р.) розповідає про одну з найяскравіших, найвидатніших і найсуперечливіших постатей української історії – про гетьмана Івана Мазепу, а саме – про його юнацькі роки. Батьки майбутнього гетьмана (добре освічені люди з широкими культурними інтересами) намагалися дати синові найкращу освіту. Тому його віддали навчатися в Києво-Могилянську колегію, що стане академією і набуде найбільшого розквіту саме під час його гетьманування. Вихованці колегії вивчали латинську мову, риторику, грали в «Шкільному театрі». Професори намагалися виховувати в учнів «любов до Отчизни». «Над отчизну нічого сладшого бути не може...» – повинні були усвідомити вихованці. Про життя юнаків за стінами колегії, не позбавлене розваг, утіх і захоплень – читайте в повісті.

Новий роман в новелах **Мирослава Лазарука** «**Чорторийські марева – видіння**» надруковано в журналі «Дзвін», №6 за 2016 р. В чотирьох опублікованих новелах автор цікаво розповідає про деякі події з життя талановитого українського кіноактора і кінорежисера Івана Миколайчука та відомого композитора Володимира Івасюка. Цих талановитих людей єднала велика творча дружба, котра мала перерости у прекрасну співпрацю. Але не збулося. У травні 1979р. пішов з життя Володимир Івасюк, а через неповних 10 років покинув рідну землю й поплинув у небеса Іван Миколайчук. Але залишилися з нами їх чарівні пісні й неперевершені кіногерої.